

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT

CENTRUM VOOR SHIN-BOEDDHISME

Nr 18

Zittaart 21

Juni 1982

2419 Lille (Poerderlee)
België

DAT MOEILIJKE ALLEEN-ZIJN

*Na sīlabbatamatena
bāhusaccena vā puna
atha vā samādhilābhena
viviccaśayanena vā*

*phusāmi nekkhammasukham
aputhujjana-sevitam
bhikkhu viśśāsam āpādī
appatto āśavakkhayanam.*

Niet door gehechtheid aan regels en riten, noch door grote geleerdheid, noch door verworvenheden in meditatie, noch door gedachten als "Ik bereik de zaligheid der onthechting beoefend door de wereldverzaker" komt de monnik tot rustig vertrouwen zolang hij de uitdoving der giftbedwelmingen niet verwezenlijkt heeft.

(Dhammapadam 271-272)

Dat is één van de vele teksten uit de Pāli-kanon waarin de historische Boeddha Gautama Shakyamuni tegenover de ritualistische Brahmanenmaatschappij, elke vorm van geloof aan de doeltreffendheid van rituelen en uitwendige praktijken (*sīlabbata-parāmasa*) veroordeeld heeft. Het grote aantal van gelijkaardige passages (o.a. *Sn 231*, *M I, 433*, *A III, 377*, *Vin I, 184*) wijst ontegensprekelijk op het grote belang dat Hij aan dit punt hechte. Voor hem kunnen de diverse vormen van ritualisme en aanverwante praktijken, min of meer aan ascetisme verwant,

enkel maar leiden tot verdwazing, fanatisme, onverdraagzaamheid, zelfverheffing en minachting van anderen, e.d.m.

Ondanks de klemtoon van deze uitspraken van de Boeddha kon niet belet worden dat de ritualistische praktijken in min of meerdere mate in de diverse scholen van het Boeddhisme ingeslopen zijn en bij sommige stromingen zelfs de hoofdbrok van leer en beleving uitmaken.

Een konsekwente afwijzing van die uiterlijkheden (meditatieve en niet-meditatieve heilzame praktijken = jōzen-sanzen) is eigenaardig genoeg juist in de Reine-Landscholen terug op de voorgrond gekomen. Toch bleef ook daar eeuwenlang nog een 'kleven' aan die psychologisch zo belangrijke factoren voelbaar. Noch T'an-luan noch zelfs Hōnen konden het opbrengen definitief te breken met een beoefening die sterke sporen van ritualisme bleef vertonen, al was het ook maar in het reciteren van de Nembutsu.

Enkel Shinran Shōnin, discipel van Hōnen en blijkbaar ook drager van 's meesters intieme gedachte, was door de levensomstandigheden in de virtuele mogelijkheid de uiterlijke praktijken met hun samenhang van uitwendige moeilijkheden, radicaal af te wijzen. Het is hij die de extreme conclusie van Amida's Oneindige Mededogen getrokken heeft en hierdoor terug kon aanknopen bij het onderricht van de historische Boeddha.

Dit doende, keerde Shinran immers terug naar de verinnerlijking van het heilsstreven, dat merkwaardige kenmerk van de Leer van de Boeddha, zeker wanneer we die beschouwen los van seclarische implicaties en clericalistische nevenverschijnselen. En meteen onderlijnt hij de ware draagwijdte van de Ander-Kracht.

Anderzijds is zijn visie evenwel ook scherp on-psychologisch. Hij onttrekt aan de mens de concrete steunpunten van externe handelingen doordat hij alles zet op het innerlijke beleven van Amida's Licht.

Neem het voorbeeld van de Nembutsu : de beoefenaar kon vóór Shinran nog denken dat hij door de praktijk van het opdreunen van de Naam voor zichzelf een heerlijk plaatsje in het Reine Land kon reserveren. Maar voor Shinran is de Nembutsu geen daad van de beoefenaar, bewust of machinaal uit diens verbale inspanning komend, maar is hij diep in het gemoed het opwellen van de bevrijdende Gelofte-Kracht van het Oneindige Boeddhenschap. Men ZEGT de Nembutsu niet, men HOORT hem ! En die innerlijke Nembutsu maakt gebruik van ons menselijke denken en doen om tot *Gestaltung* te komen in onze relatieve wereld van geboorte, lijden en dood.

Door dit zó te stellen, legt Shinran niet enkel getuigenis af van zijn onvoorwaardelijke overgave aan het Boeddha-Licht, maar eveneens van zijn waar-maken van het diepste mens-zijn. Hiervoor onttrekt hij de mens wat hem gerust kan stellen : zijn gebed, zijn ritueel, zijn schriftuur, zijn ascese, zijn meditatie. Mist de mens hier zijn realisatie van de overgave, dan is hij tot het helleleven veroordeeld. Want op dit niveau wordt de mens geconfronteerd met en overgeleverd aan de "schare welwillende en verschrikkelijke godheden" die zijn binnenste bevolken. Zo wordt de mens - alleen - tegenover

zijn heil geplaatst. Het wordt dan een soort 'gevecht met de engel', die strijd tussen de eigen-willige eigen-kracht van dat illusoire ikheldje aan de ene kant, en het vormloze, onverwoordbare, onvatbare, oneindige absolute Mededogen dat in en om ons aanwezig is.

Waarlijk : het Shin-Boeddhisme heeft de mens niets te bieden dat hij zo direct gebruiken kan : geen levenshulpje, geen toevermiddel, geen troost, geen bedwelming, geen pepmiddel, geen opium voor het volk. Het plaatst de mens terug in zijn ware positie : de grote eenzaamheid (alleen geboren wordt hij, alleen sterft hij...) tegenover de grote afgrond.

Het zich totaal en voorwaardeloos openstellen voor dit absolute via het wegsterven van persoonlijke berekeningetjes, het oplossen in Amida's Licht van de eigen spookprojecties zoals de bodemnevel in de zonnewarmte vergaat.

"De praktijk is gemakkelijk, zegt Shinran, maar het diepe vertrouwen is moeilijk" en om die woorden nog meer kracht bij te zetten, voegt hij eraan toe : "Waarlijk, niets is moeilijker !"

Moeten we dan voor deze eenzaamheid, voor deze afgrondelijke strijd terugdeinzen ?

Zijn we dan ècht alléén ?

Of zou ons gevoel van alleen-zijn hier niet een subtiel verborgen vorm van twijfel zijn, een zich-nog-vastklampen aan eigen overdenkingen. De ijzelijke vaststelling "ik ben eenzaam tegenover mezelf" is overduidelijk een dubbele verwijzing naar ik-gehechtheid, een vooropstellen van het ego en dus een afwijzen van Boeddha's Mededogen.

We kunnen die afwijzing tebovenkomen door goed te realiseren dat Amida *natuurlijk* en *noodzakelijk* IN ons is, dat er geen afscheiding is tussen Amida en onszelf en dat we ons gemoed in *éénzinnigheid* op Hem op hem moeten instellen (*eka-citta, i-shin*).

Achter alle bedenkingen en opwerpingen die wij uit het ijl van onze ik-gerichtheid creëren, dààr is Amida's Licht, dààr is het Boeddhaschap. En dààr zijn we dan ook nooit meer alleen !

=====

*De klaterende bergrivier is Boeddha's brede,
lange tong,*

*De berg in al zijn kleurschakeringen, is hij
niet het Reine Land*

*Tijdens de nacht werden hier 84.000 sūtra's
gereciteerd.*

*Maar hoe zal ik dit alles ooit aan anderen
kunnen voortvertellen.*

(Su Tung-po)

HOE DE BOEDDHA HET ZAG

(Tiende vervolg)

ENKELE VUISTREGELS OM TOCH IETS VAN
HET LEVEN BETER TE VOLGEN EN
MISSCHIEN ZELFS TE VERSTAAN

Het leven is een serieuze zaak die niet geregeerd wordt door een klavertje-vier, een toverspreuk, een politieke slogan of een horoscoop.

't Leven is ook geen sprookje met feeën en heksen, dwergen en reuzen, verraders en helden -- een story waarin we almaar op het happy-end zitten te wachten.

Het leven is op zichzelf geen kwestie van geluk of ongeluk. Het volgt een neutrale, objectieve, kalharde lijn, afgebakend door een wetmatigheid waaraan elk wezen onderworpen is.

Het leven is ook geen chaotische boel met doorelkaar dwarrelende evenementen die per toeval of per ongeluk zouden gebeuren.

Het leven is zelfs niet 'gemeen' met ons. Het is door onze handelingen (ons = de gehele mensheid = het geheel van alle wezens en dingen en hun onderlinge verhoudingen) dat het leven in onze ogen een goed of een slecht, een heilzaam of een rampzalig aspect krijgt. Vroeg of laat brengen onze gedachten, gevoelens, wilsverlangens, woorden en daden hun 'goede' of hun 'slechte' resultaten voort. Voor onszelf in de eerste plaats -- maar ook voor de anderen die op één of andere manier iets met ons te maken kunnen hebben. En daar staat dan het probleem van onze onbeperkte aansprakelijkheid op ons te wachten !

En vermits alle wezens, over alle tijds- en plaatsbarrières heen, aan elkaar vastgestrengeld zijn in het Karma-net, zal ook de minste van onze handelingen op alle wezens een neerslag hebben.

Het leven in zijn waar aspect is volkomen neutraal. De staat van natuurlijkheid is volkomen evenwicht. Het in-leven in dit natuurlijke evenwicht is de ware, volmaakte vrede van het gemoed.

Daarom kan het leven, ondanks de gewoonlijk overheersende donkere vlekken en schaduwpartijen, toch echt wonderbaar zijn -- op voorwaarde dat we er een juist begrip voor winnen en dat we het leren aanvaarden in zijn ware objectieve natuur. Zonder 'onze duit' bij 'in 't zakje te doen'.

TIEN VOORNEMENS HET OVERWEGEN WAARD OM HET LEVEN
EN METEEN OOK DE LEER VAN DE BOEDDHA BETER TE
BENADEREN EN AAN TE VOELEN

- We zouden steeds open, behulpzaam en meelevend moeten zijn, met onze naasten, dat spreekt vanzelf, maar ook met de 'verren', onze evenmensen, alle mensen en ook met de dieren en de planten, zelfs met het

zand, de rotsen, de zee, de wolken, de zonneschijn en de regen.

- We moeten niet enkel onze tanden poetsen en ons haar shampooën; we moeten ook innerlijk zo proper mogelijk worden ... of althans eens proberen ook vanbinnen een beetje schoonmaak te houden.
- We zouden erop moeten waken zo weinig mogelijk egoïstisch te zijn, zelfs al is het maar in een klein achterhoekje van onze gedachten. En niet alles onmiddellijk op ons heilige zelf betrekken, ook (en zeker !) onze 'goede' daden niet.
- Op elk ogenblik van de dag zouden we naar meer wijsheid moeten verlangen, niet naar hoger loon, meer macht of meer prestige. En onze wijsheid, hoe klein die ook is, die moeten we trachten met onze medewerkers te delen.
- We zouden ook in alle omstandigheden van het leven er de moed in moeten houden, nooit hangerig, hopeloos of ontgoocheld zijn. Wat ook niet betekent dat we altijd en overal hupsakee en toffe-jonges moeten krijgen.
- Hoe lastig onze omgeving, ons dagelijks bestaan ook is, we moeten er steeds tolerant tegenover blijven. We moeten begrijpend en geduldig zijn juist daàr waar dat het moeilijkste is.
- We moeten ons niet passief neerleggen bij het kwade, dwaze, verkeerde, zondige dat we rondom ons zien gebeuren. Maar dat kwade, dwaze, verkeerde, zondige moeten we nooit met gelijke wapens te lijf gaan noch met gelijke munt betaald zetten.
- In de minste van onze gedragingen, woorden of gedachten (en "gedachten" is hier wel erg belangrijk !) zouden we steeds zowel oprecht als liefdevol moeten zijn, zelfs al schijnen die twee begrippen vaak tegengesteld.
- We zouden in alles, hoe moeilijk of zelfs pijnlijk het is, steeds een sterke drang naar het goede moeten aankweken. In elk contact met medemens en medewerkers moeten we proberen te begrijpen hoezeer we ze pijn kunnen doen. Vriendelijk zijn betekent toch niet dat men zijn eigen opvatting achterover drukt.
- In vreugde en leed, bij krijgen en geven, steeds zouden we kalm, rustig, waardig en rechtvaardig moeten zijn, vol overgave aan de aanwezigheid van de Boeddha en open aan Zijn leer.
- En wanneer we niets van al deze goede voornemens terechtbrengen, laten we dan toch telkens gewoonweg het nuchtere feit van dat falen, van die mislukking in ons gemoed noteren. Als we later van die boekhouding eens een balans opmaken, leren we er misschien toch nog wat uit.

ONDER ONS :
MISSCHIEN EVEN TESTEN WAAR WE NU STAAN

1. Noem in jezelf 10 personen tegenover wie je elke dag vriendelijk zou kunnen zijn.
2. Vind je 5 manieren om elke dag vriendelijk te zijn tegenover personen die je onverschillig of vijandig zijn ?
3. Besteed je elke dag wel in totaal 5 minuten om in vreugde en liefde te denken aan je gezin, je familie, je vrienden, je collega's ?

4. Maar vind je per dag ook nog 5 minuten om in vreugde en liefde te denken aan de mensen die je niet mag en voor wie je gewoonlijk nors, onverschillig of hatelijk bent ?
5. En voel je in jezelf wel waarom alle wezens 'ergens' broeders en zusters van je zijn ?

ACHT VRAGEN OVER JŌDO-SHINSHŪ

- Wat is een Boeddhist ?

Een algemene omschrijving zou kunnen zijn : iemand die voor zijn spirituele bevrijding vertrouwen heeft in de Boeddha, in diens Leer en in diens Gemeenschap van leken, monniken en bodhisattva's; en die dit vertrouwen omzet in een persoonlijke beleving van de Boeddhistische Leer naar het aspect ervan dat hem het sterkst aanspreekt.

- Hoe wordt men Boeddhist ?

Deze vaak gestelde vraag kan op tweeërlei wijze opgevat en dus ook beantwoord worden.

De vraag kan terugslaan op het innerlijke ervaren van de Leer van de Boeddha. Meestal gaat hier geen plotse 'bekering' aan vooraf, maar wel de ontdekking, soms heel geleidelijk of langzaam, dat de Leer van de Boeddha precies die gedachtegang en die sfeer vertoont die men al geruime tijd in zichzelf had voelen groeien. Men 'bekeert' zich dan ook niet tot het Boeddhisme, men begint met de ontdekking van zichzelf als een geestesverwant van de Boeddha.

De andere aanpak van de vraag is meer organisatorisch : is er iets als een 'lidmaatschap' of als een 'doop' waardoor men als Boeddhist getekend wordt ? Hoe geschiedt de opname in de Boeddhistische Gemeenschap ?

Door het "nemen van de Drievoudige Toevlucht" : vóór het Boeddha-altaar en in aanwezigheid van een persoon die de 'overdracht van de Leer' vertegenwoordigt (een bhikkhu, een bonze, een lama...) spreekt de kandidaat zijn vertrouwen uit in de Boeddha, in de Dharma (de Leer) en in de Sangha (de Gemeenschap), en dit volgens een zeer oude formule uit de eerste tijden van het Boeddhisme. Deze formule is in gebruik bij alle Boeddhistische strekkingen en scholen.

- Wat is een Shin-Boeddhist ?

Iemand die zijn Boeddhisme belijdt en beleeft naar het voorbeeld en het onder-richt van Shinran Shōnin , volgens een traditie die via de Patriarchen op de historische Boeddha teruggaat en tot ons gekomen is via de meesters van de latere generaties.

- Hoe wordt men, organisatorisch, Shin-Boeddhist ?

Een eerste vereiste is natuurlijk dat men Boeddhist is. Naar het gebruik in Jikō-ji (en in de meeste andere Europese Shin-centra is dat net evenzo), wordt na de Drievoudige Toevlucht een proeftijd (theoretisch van 2 jaar) gevraagd waarin de kandidaat de gelegenheid heeft met zichzelf in het reine te komen of deze bijzondere vorm van Boeddhisme hem echt ligt. Daarna kan hij vragen

in de Jōdo Shinshū Gemeenschap opgenomen te worden. Deze opname is een soort van "lekenwijding", de kikyō-shiki en wordt verricht door de Hoofdabt (Monshū), de Ere-Hoofdabt (Zenmon) of, uitzonderlijk, door een door hen gemachtigd hoogwaardigheidsbekleder. De celebrant scheert symbolisch het haar van de kandidaat af; deze ontvangt een 'kesa' (stool) en een 'ho-myō' (Boeddhistische naam). Hij leest de Shin-Belijdenis (Ryōge-mon) luidop voor. Hij wordt bovendien geregistreerd in de akten van de Hoofdtempel en wordt hierdoor een volwaardig lid van de Jōdo-Shinshū Hongwanji-ha.

Een volgende stap is natuurlijk het "priesterschap" verleend na een opleidingsperiode in een plechtige ceremonie, de tokudō-shiki, die tot voor heel kort uitsluitend kon gehouden worden in de Goei-do (Shinran-hal) van de Hoofdtempel te Kyoto; recent werd echter zo'n wijding door de Hoofdabt geëfficiëerd in de U.S.A. ten behoeve van de grote kolonie Shin-Boeddhisten hoofdzakelijk van Japanse afkomst, die daar gegroepeerd zijn in de Buddhist Churches of America.

- Wat is het nut en de bedoeling van een Shin-organisatie ?

De Jōdo-Shinshū is inderdaad een complexe organisatie met hiërarchie, tempelscholen, universiteiten, 'priesters' en 'priesteressen', erediensten. Dan wanneer Shinran Shōnin zelf zo sterk de nadruk legt op de individueel ervaren Nembutsu. Hijzelf had immers geen tempel en de organisatie is eigen-begonnen rondom zijn grafplaats. De eigenlijke Hongwanji-organisatie dateert van de 8ste Hoofdabt Rennyo Shōnin (XVde e.).

In stricte zin zijn tempelorganisaties, erediensten of hiërarchie overbodig. Maar contactzoeken met "mede-reizigers", de behoefte aan vaste tijden en plaatsen voor bijeenkomsten en onderricht, de psychologische noodzaak van morele en sociale steun hebben gaandeweg geleid tot de huidige Hongwanji organisatie. Het is in deze sociaal-psychologische zin dat men nut en zin van de gehele tempelorganisatie en van de erediensten moet zien.

- Welke plaats neemt de Jōdo-Shinshū in het huidige Japan in ?

Volgens de meest recente algemene telling (31.12.1978) zouden er in Japan 71.577.162 Shintō-aanhangers zijn, 83.476.060 Boeddhisten, 823.353 Christenen en 11.167.158 "Andere Levensbeschouwingen". Dit geeft een verbazend totaal van 167.043.733, dit is een slordige 50 miljoen meer dan de bevolking van Japan. Dat komt uiteraard doordat heel wat Boeddhisten en "Andere Levensbeschouwingen" tegelijkertijd ook Shintō-aanhangers zijn.

De Boeddhisten worden qua grote stromingen als volgt onderverdeeld :

Tendai	5.473.205
Shingon	11.854.621
Reine Land	21.084.723
Zen	9.579.450
Nichiren	30.579.306
Nara-scholen	4.697.963
Overige	206.792

Maakt men een onderscheid volgens shū (school, hoofdsecte), dan zijn de belangrijkste, d.i. met meer dan 1.000.000 aanhangers :

Tendai Wa-shū	2.200.700
Koyasan Shingonshū	4.190.800
Shingon-shū	3.999.362 (alle obediënties)
Jōdo-shū	5.982.436
Jōdo Shinshū	13.655.158 (de 12 obediënties samen)
Sōtō-shū	7.531.546

Nichiren-Shū	2.281.368
Nichiren-Shōshū	16.225.205
Fudōshū	3.533.431

Hierbij dient men de talrijke diverse lekenorganisaties te voegen, met als belangrijkste, meestal ontstaan uit de Nichiren-stroming :

Reiyūkai Kyōdan	2.512.452
Bussō Gonenkai Kyōdan	1.391.673
Risshō Kōsei Kai	4.704.452

Bij de 12 ha 's (obediënties) van de Jōdo-Shinshū, zijn er twee belangrijke :

Jōdo Shinshū Hongwanji-ha	6.876.121
Shinshū Ōtani-ha	6.150.141

Deze twee obediënties werden bij overheidsbesluit in de XVIde eeuw van elkaar gescheiden, maar tellen samen toch 13.026.262 geregistreerde aanhangers, d.i. 95,4 % van de Jōdo-Shinshū. Tussen beide obediënties, die aparte hiërarchieën hebben, bestaat niet het geringste doctrinale onderscheid, zodat men ze als religieuze groepering wél als een eenheid kan beschouwen.

Op 31.12.1980 telde de Jōdo Shinshū Hongwanji-ha 10.390 tempels en 24.469 "priesters". Maar ook buiten Japen zijn er aanzienlijke Hongwanji-gemeenschappen :

	Tempels	Aanhangers
Hawaii	37	40.000
U.S.A.	60	80.000
Canada	19	10.000
Brazilië	69	50.000

plus talrijke lekenorganisaties onder auspiciën van Hongwanji.

Wie aandachtig deze cijfers bekijkt, zal vaststellen dat de Jōdo-Shinshū onbetwistbaar bij de belangrijkste Boeddhistische stromingen in Japan hoort en dat Hongwanji-ha en Ōtani-ha tezamen de tweede plaats in rangorde van kwantitatieve belangrijkheid bekleden.

Neemt men de Hongwanji-ha echter afzonderlijk, dan komt hij op de derde plaats, nl. na

1. Nichiren Shōshū (nationalistisch getint en daarom door sommige auteurs als extra-Boeddhistisch beschouwd)
2. Sōtō Zenshū (sterk gestructureerd door nawerking van het samurai-ideaal)
3. Hongwanji-ha.

(Het zou trouwens interessant zijn later bij gelegenheid terug te komen op de sociologische aspecten van de hoofdstromingen in het Japanse Boeddhisme.)

- Wat is Jikō-ji ?

De naam van de Antwerpse Shin-Tempel betekent : Tempel van het Licht van Mededogen; hij werd gegeven ter gelegenheid van de plechtige inauguratie op 6 mei 1979. Deze inhuldiging geschiedde in naam van Ere-Hoofdabt Zenmon Kosho Ohtani door Rev. Prof. Kakue Miyaji.

Het tempelstatuut stelt Jikō-ji buiten de normale Hongwanji-administratie; de band met de Hoofdtempel wordt gevormd door

1° de spirituele en morele autoriteit van de Hoofdtabt;

2° het persoonlijke beschermheerschap van Zenmon Kosho Ohtani.

Jikō-ji is de eerste Jōdo-Shinshū tempel in Europa. In augustus van dit jaar worden er evenwel 2 nieuwe Shin-tempels ingehuldigd, beide in Zwitserland.

- Is het bijwonen van de erediensten een verplichting voor de Shin-Boeddhist ?

Er bestaat geen "zondagsplicht". In de afwijzing van het ritualisme, leert het Boeddhisme dat, binnen het netwerk van oorzaken en omstandigheden, de menselijke wil 'vrij' is. Erediensten hebben op zichzelf geen waarde; ze zijn uitsluitend bedoeld tot lering van de aanwezigen en tot gemeenschappelijke beleving van de Leer. Bovendien kan het contact in sommige gevallen ook 'een riem onder het hart' zijn. Men begaat als Shin-Boeddhist geen "zonde" wanneer men een dienst verzuimt : men mist enkel een kans op lering en contact.

Neem b.v. een memoriaal-dienst : daarbij wordt de gedachtenis van de overledene gebruikt tot onderricht van de aanwezigen, gezinsleden of niet. Dat heeft niets te maken met het "zieleheil" van de afgestorvenen, een begrip dat Boeddhistisch een absurditeit is.

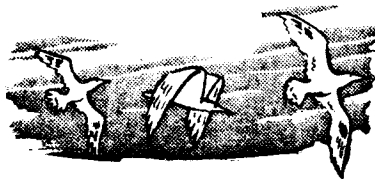
De Leer van de Boeddha geldt de levenden, hier en nu. Voor het overige werkt in samsāra de wet van het Karma... En anderzijds (nirvānisch) heerst het Oneindige Licht van het Boeddhachap.

In de 15de eeuw leefde in Japan een groot Zen-meester, Ikkyū, die tevens een bekend dichter was. Hij was erg goed bevriend met Rennyō, de achtste Hoofdadbt van de Hongwanji.

Op een dag bevestigde Ikkyū een groot paneel tegen een oude kromgegroeide pijnboom tegenover de poort van de Daitoku-ji tempel. Op het paneel stond geschreven : "Ik, Ikkyū, beloof een flinke beloning aan degene die deze boom recht kan zien." Heel wat mensen kwamen het knotsgekke opschrift bekijken. Sommigen bekeken de boom langs alle kanten, maar konden er geen rechte lijn in vinden; anderen, de meesten, dachten dat Ikkyū nu helemaal waanzinnig geworden was.

Zo'n man ging naar Rennyō van de Hongwanji en vroeg hem of Ikkyū inderdaad gek was. Rennyō lachte luidop en antwoordde ontkennend. Daarop ondervroeg de man hem naar de betekenis van het opschrift. Rennyō legde hem die betekenis uit, waarop de man ijlings naar Ikkyū rende om de beloning op te eisen. Op Ikkyū's vraag, antwoordde de man : " Je moet gewoon recht naar de boom kijken !" Ikkyū betaalde hem de beloofde beloning uit en grommelde : "Man, jij hebt met Rennyō gepraat !"

GLOSSARIUM VOOR HET SHIN-BOEDDHISME (IV)

GEDATSU (bevrijding)

Sansk. *vimoksa*, Chin. *chieh-t'o*. Verlossing, emancipatie, het bevrijd worden uit de kringloop van geboorte, lijden en dood (*samsara*, *sheng-ssu*, *shoji*), uit onwetendheid en uit de hindernissen (*klesa*) om tot de Verlichting te komen. De bevrijding leidt naar de toestand waarin het wezen niet langer door dualistisch denken gebonden is, maar de dingen in hun absolute, ware natuur (zo-heid) ziet; vandaar dat *gedatsu* ook vaak gebruikt wordt als synoniem voor Nirvana of Reine Land.

GENSŌ EKŌ (terugkeer-overdracht)

Zie ook *ekō*. Chin. *huan-hsiang hui-hsiang*. De verdienste-overdracht in de "terugkeer"-modus: het terugkeren naar deze wereld van verdorvenheid (*saha-loka*) na het verwezenlijken van de Verlichting door de Geboorte in het Reine Land. Immers, naar de Mahāyāna-lering, rust de Volkomen Verlichte niet in zelftevredenheid in zijn nirvana-toestand, maar keert hij in actieve vorm terug naar deze wereld van geboorte-en-dood om er te werken aan het heil van de andere wezens. Dit is bovendien een illustratie van de Mahāyāna-filosofie (*Mādhyamika*) van het overschrijden van het dichotomisch, discursieve denken: voor de Verlichte is *nirvana* = *samsara*.

GI (werkzaamheid, zelfwerkzaamheid)

Deze term heeft verschillende bijbetekenissen: reden, zin, verrechtvaardiging, principe.

Shinran gebruikt *gi* om twee tegengestelde realiteiten aan te duiden:

- (1) de mentale, emotionele, volitionele werking van de onverlichte menselijke geest (beheerst door eigen-kracht = *jiriki*) om Amida's Oorspronkelijke Gelofte te begrijpen; daarom kan de term hier weergegeven worden door 'zelf-werkzaamheid'.
- (2) de grenzeloze werkzaamheid van Amida's Oorspronkelijke Gelofte (aan de mens kenbaar als Ander-Kracht = *tariki*), die de met passies en verdwazing vervulde mens wijsheid en mededogen ingeeft; opgevat als 'ware werking'. Zo komt het dat de paradoxale zin *mu-gi o motte gi to su*, die kan vertaald worden als "niet-werking is werking", d.i. "geen zelf-werking is de ware werking", inhoudt dat waar geen ego-gerichte activiteiten meer zijn, de ware werking van Amida's Mededogen merkbaar wordt.

GŌ (handeling)

Sansk. *karma*, Chin. *geh*. Naar D.T. Suzuki, kan de Boeddhistische opvatting van de karma-wetmatigheid als volgt kort omschreven worden: elke handeling, in goede of in slechte zin, begaan of in de geest bedacht, blijft werkzaam, leeft potentieel of effectief in de wereld van denken en doen. Deze geheimzinnige morele energie is belichaamd in en emaneert uit elke daad, elke gedachte, elk gevoel. Wanneer de tijd er rijp voor is, ontkiemt deze virtuele daad en komt hij tot leven.

In de Reine Landscholen heeft zich de vraag gesteld hoe verklaard kan worden dat de werking van het karma opgeheven wordt door de Geboorte in het Reine Land. Het antwoord hierop kan op twee niveaus gegeven worden:

- (1) populair: het karma van de enkeling wordt overgenomen door Amida, door de totale spirituele overgave van de enkeling aan het Oneindige Mededogen. Het is dan een druppel water die bij de grote oceaan komt.

(2) filosofisch : het karma is een samsarische wetmatigheid en zodoende enkel werkzaam in het bereik van geboorte-en-dood. Karma heeft geen nirvana-aspect. Het karma is bijgevolg een relatief verschijnsel en in de meest stricte zin, slechts een illusie (zie o.a. Nagarjuna of *Prajnaparamita-hridayasutra*; een andere illustratie hiervan is het probleem van 'de geboorte der zangvogels' in de *Amida-kyō*)

Sommige commentatoren hebben onderscheid gemaakt tussen

- *in-go* : begonnen karma, algemeen gevolg (*sohō*), collectief karma (*kyōgō*);
- *man-gō* : vervuld karma, afzonderlijk gevolg (*beppo*), individueel karma (*fy-kyōgō*).

Toch wordt tussen beide geen fundamenteel verschil gezien.

Zie ook *akuō*.

GO-GYAKU (de vijf zware vergrijpen)

Sankr. *pañca-ānantarya-karmāni*, Chin. *wu-ni*.

De meeste oudere teksten geven de volgende lijst van vijf zware vergrijpen waardoor men onherroepelijk voor de hellenwereld bestemd wordt :

1. *mātri-ghāta (gaimō)* : moedermoord
2. *pitri-ghāta (gaiifu)* : vadermoord
3. *arhad-ghāta (gai-arakan)* : moord op een Arahant
4. *saṅgha-bheda (hasō)* : onenigheid zaaien in de Gemeenschap
5. *tathāgatasyāntike dusta-citta-rudhirōtpādana (akushin shutsu Busshin ketsu)* : met kwade bedoelingen opzettelijk het bloed van een Boeddha doen vloeien.

In een latere tekst, die beslist van een clericalistische inslag getuigt, de *Mahā-styaka-niganthaputra-nirdeśa-sutra* (Chin. *Ta sa-che ni-kan-tzu so-shuo ching*, Jap. *Sassha Nikenji shosetsu kyō*, in 10 delen, vertaald door Bodhiruci), vindt men volgende lijst :

1. het vernielen of verbranden van tempels, stupa's, sutra's, beelden
2. het belasteren van de Leer van de *Çravaka's*, *Pratyekabuddha's* en *Mahayana*
3. priesters of monniken beletten te pratikeren, of ze vermoorden
4. één van de vijf zware vergrijpen begaan
5. kwade handelingen verrichten zonder vrees voor vergelding.

Er dient aan herinnerd te worden in dit verband, dat het Christelijk begrip "zonde" geen gelijkwaardig Boeddhistisch equivalent heeft. Goed en kwaad zijn karmisch gebonden handelingen die heilzaam of onheilzaam zijn, d.i. leidend tot heilzame of tot onheilzame gevolgen. Het nirvana is echter de niet-dichotomische toestand, waarin noch goed noch kwaad kunnen bestaan en bijgevolg "zonde" als gebod of verbod, geen rol speelt. 'Beloning van het goede' en 'bestrafing van het kwade' liggen vervat in de karmische wetmatigheid, die een samsarisch verschijnsel is.

De Grote *Sukhāvativyūha-sūtra (Dai Kyō)* vermeldt in de 18de Gelofte dat wie één van de 5 zware vergrijpen begaan heeft, uitgesloten is uit de Gelofte. Volgens *T'an-luan* (hierin gevolgd door *Shinran*) betekent deze uitsluiting een rem, een ernstige vermaning : wie deze vijf vergrijpen begaat, is in principe onbekwaam ware oprechtheid, onvoorwaardelijke overgave en verlangen naar het Reine Land in zich te ontwikkelen. Maar wie de zware vergrijpen begaan heeft en hun verdorvenheid inziet, die wordt wél geboren, zij het maar op grond van de *Meditatie-sutra* en van de *Amida-kyō*, waarin bevrijding en Geboorte ook voor de meest verdorven wezens beloofd wordt.

GŌHŌ (karmisch gevolg, vrucht van handeling)

Sansk. *vipāka*. Elke handeling (*karma*) die we verrichten, zij het met het lichaam, in woord of in de geest, brengt automatisch haar specifieke gevolgen voort: 'goede' daden veroorzaken 'goede' vruchten, 'slechte' daden verwekken 'slechte' vruchten. Het karma is werkzaam in de relatieve wereld van geboorte-en-dood, terwijl de Nembutsu de manifestatie is van het nirvanische (absolute) Boeddhisme. Daarom staat de Nembutsu ook buiten de karmische wetmatigheid. In zekere zin echter worden karmische gevolgen a.h.w. gecompenseerd door de verdiensten inherent aan de Nembutsu.

GOJOKU (de vijf verwordingen)

Sansk. *pañca-kasāya*, Chin. *wu-cho*, ook Jap. *goshi*, Chin. *wu-tzu*. De 5 bevelingen, smetten, verwordingen, onreinheden zijn het die van de lijdenswereld een moeilijke omstandigheid maken om met enige kans op slagen de Boeddhistische praktijken te beoefenen met het oog op Verlichting. Deze morele, geestelijke en fysieke verwordingen nemen toe met de tijd die verstrijkt t.o.v. het tijdstip waarop de historische Boedha de Leer verkondigde.

Algemeen worden vijf volgende verwordingen vermeld:

1. *kalpa-kasāya*: verwording wat het tijdsgebeuren betreft (b.v. natuurrampen, oorlog, hongersnood, enz.)
2. *dr̥ṣṭi-kasāya*: verwording van het geestelijke inzicht betreft (b.v. het opkomen van complexe speculatieve filosofische systemen en nihilistische attitudes)
3. *klesa-kasāya*: verwording wat het zedelijk gedrag betreft (onwetendheid, vernielzucht, hoogmoed, minderwaardigheidscomplex, onoprechtheid e.d.m.)
4. *sattva-kasāya*: verwording van het fysieke en psychische bestaan (b.v. vermindering van de lichamelijke en geestelijke capaciteit, neiging tot egoïsme, verwaarlozing van de andere wezens)
5. *āyu-kasāya*: verwording van het leven (b.v. groeiende ontevredenheid met het leven, het gevoel z'n bestaan nutteloos te leiden, enz.)

Deze vijf verwordingen zijn nauw met elkaar verbonden, vloeien in elkaar over, overlappen elkaar.

GOKURAKU (Geluksland)

Sansk. *sukhāvātī*. *Gokuraku* is de meest letterlijke vertaling van de Sanskriet-term, als aanduiding van Amida's Boedha-Land (zie ook *Anraku-koku*). Werd als vertaling van *sukhāvātī* voor 't eerste gebezigd door Kumarajīva in zijn vertaling van de *Amida-kyō* (begin 5de e.). De term wordt evenwel niet gebruikt in de aan Samghavarman toegeschreven vertaling van de *Dai Kyō*, die toch de meest gebezigde Chinese versie is (en determinerend in Jōdo-Shū en Jōdo-Shinshū). Shinran gebruikt deze term nergens buiten enkele citaten. Zijn voorkeur ging blijkbaar naar andere, krachtigere vertalingen, zoals Land van Vreugde (*Anraku-koku*), Reine Land (*Jōdo*), Land van Vrede (*Annyō*), Land van Onmetelijk Licht (*Muryō Komyō Do*). Toch is *Gokuraku* een zeer populaire term geworden, die in heel wat Chinese en Japanse spreekwoorden voorkomt.

GOMON (vijf poorten)

Chin.: *wu-men*. Ook *gonen-mon* (Chin. *wu-nien-men*). Deze vijf poorten zijn de praktijken waardoor de gelovige zich Geboorte in het Reine Land kan verzekeren, zoals vermeld in *Vasubandhu's* "Verhandeling over het Reine Land" (*Jōdo-ron*, Chin. *Ch'ing-t'u lun*), werk dat hoofdzakelijk geïnspireerd is op de *Dai Kyō*. Honen stelde dit werk voor als kanoniek voor de Reine Landschool; ook T'an-luans commentaar op de *Jōdo-ron* werd door Shinran hoog aangeslagen.

De vijf praktijken zijn :

1. (*li-pai*, *raihai*) het toevlucht nemen in de Boeddha van het Onmeetbare Licht : de Poort van Huldiging, gemanifesteerd in de buiging vóór het Boeddhabeeld, devotiehandeling van het lichaam.
2. (*tsan-t'an*, *sandan*) het luidop prijzen van de Boeddha : de Poort van de Lofbetuiging, gemanifesteerd in het uitspreken van Boeddha's Naam, devotiehandeling van de mond.
3. (*tso-yūan*, *sagan*) het verlangen naar de Geboorte in het Reine Land : de Poort van het Streven, gemanifesteerd in de gemoedsattitude, een geesteshouding.
4. (*kuan-ch'a*, *kanzatsu*) de beschouwing van Amida en zijn Reine Land : de Poort van de Meditatie, de geestesconcentratie ter verwerving van inzicht en wijsheid.
5. (*hui-hsiang*, *eko*) de overdracht van de verdiensten : de Poort van het Grote Principe, de praktijk van mededogen ten gunste van alle wezens.

Als 'vruchten' van deze vijf poorten vermeldt de tekst :

1. de Toegang (tot de Verlichting, zonder terugvallen in de onwetendheid)
2. de Vergadering vervoegen (nl. die van de wijzen en verlichten)
3. het Binnentreden in het huis (de rust en de vreugde terug thuis te zijn)
4. het Zitten in de kamer (alsof men nooit was weg geweest)
5. het Spelen in de tuin (de terugkeer naar de wereld van lijden en onwetendheid, om alle wezens te bevrijden in volkomen vrijheid van geest en werking).

GONKE (de geïncarneerden)

In de algemeen-Boeddhistische optiek (b.v. in *Saddharmapundarīka-sūtra*) slaat de term terug op het oneindig aantal verschillende vormen die de Boeddha aanneemt om de Leer te verkondigen aan de ontelbare diverse wezens met de bedoeling ze te bevrijden uit hun onwetendheid.

Shinran gebruikt deze term echter meer speciaal (*gonke no nin* = uit mededogen geïncarneerd, zie o.a. het voorwoord van *Kyō Gyō Shin Shō*) voor de personages betrokken bij het koninklijke familiedrama te Rajagriha (Devadatta, Vaidehi, Ajātasatru, Bimbisāra) dat de aanleiding wordt tot de *Meditatie-sutra*. Zij vervullen elk een rol die aan de basis ligt van de verkondiging van Amida's heilsweg. Die protagonisten van het verhaal, geklemd in de greep van hun karmische erfenis, worden er tot *geschikte middelen* om Amida's Mededogen aan de wereld te verkondigen : zo worden ze de "geïncarneerden" in de zin dat ze door hun bestaan zelf tot manifestaties van het Grote Mededogen worden.

DE PLAATS VAN SHINRAN SHONIN IN HET BOEDDHISME

(VI)

De Nembutsu als lering is mythisch gefundeerd in de drie sūtra's die de doctrinale structuur van de Reine Landscholen uitmaken :

- de Grote Sūtra (Maha-Sukhāvativyūha-sūtra , Dai Kyō)
- de Meditatie-sūtra (Amitayurdhyāna-sūtra , Kan Gyō)
- de Kleine Sūtra (Sukhāvativyūha-sūtra , Amida-kyō).

Buiten deze drie, zijn er nog heel wat andere sūtra's waarin de nembutsu-praktijk vermeld of beschreven wordt, maar in geen van deze serie worden de specifieke Nembutsu-elementen zo duidelijk en zo consequent gesteld.

In dit opzicht volgt Shinran Shōnin van zeer nabij de voetsporen van zijn leermeester Hōnen, die de Drie Sūtra's beschouwt als de duidelijkste en de meest efficiënte uitdrukking van het mateloze mededogen van de Boeddha ten opzichte van de wezens die niet alleen gekluisterd zijn aan de kringloop van geboorte, lijden en dood, maar ook nog de kracht missen om zich buiten deze kringloop te stellen, d.i. de Verlichting te verwezenlijken.

Toch is er een merkbaar en belangrijk verschil vast te stellen tussen de visie van Shinran en de houding van Hōnen, zeker wat betreft de sūtra die als doorslaggevend moet beschouwd worden.

Hōnens voorkeur (laten we zo zijn 'grootste aandacht' noemen) gaat onbetwistbaar naar de Meditatie-sūtra. Hier staat de heilsboodschap van de Nembutsu naar het einde toe, daar waar alle andere meditatieve methodes uitgeput zijn en waar de nembutsu dan als het universele middel komt :

"En ten slotte de wezens geboren in de laagste vorm van het laagste niveau, ook al zijn erbij die boze daden verricht hebben, zelfs de tien doodzonden, de vijf zware vergrijpen en zaken in die aard; dat zulk een mens, dom, dwaas, aan zoveel misdaden schuldig dat hij bestemd is voor de hellepaden en eindeloos lijden gedurende ontelbare kalpa's... En op de vooravond van zijn dood ontmoet hij een goede en wijze vriend die hem dan troost en moed insprekt, hem de goede Leer onderricht en hem leert de Boeddha te gedenken; maar overweldigd door pijn en verdriet kan die man zich niet op de Boeddha concentreren. Dan zal de goede en wijze vriend hem zeggen : kunt gij de Boeddha niet gedenken, dan kunt gij minstens zijn Naam uitspreken, Buddha Amitayus Dat moet die man dan doen, ononderbroken denkend tot tienmaal toe, en herhalend 'Namo-mitayuse Buddhaya'...

Wanneer een zoon of dochter van goeden huize de namen van de Boeddha en van de twee Bodhisattva's hoort, maakt hij zo de onheilszame daden verricht in talloze kalpa's en uit te boeten in ontelbare levens, weer goed. Hoeveel werkzamer zal het dan zijn de Boeddha te gedenken..."

We zien hoe hier de Nembutsu hier voorgesteld wordt als het heilsmiddel bij uitstek voor de wezens voor wie zedelijkheid, wijsheid en meditatie onverwezenlijkbaar zijn. Toch ligt in de letterlijke interpretatie van deze lering nog heel wat inbreng van eigen wil en eigen werkzaamheden : men doet iets met de bedoeling hierdoor (of hiervoor) iets te ontvangen.

Is het om die reden dat Shinran Shōnin in feite een groter belang hecht aan de Grote Sūtra? Hierin vindt hij immers de duidelijkste en volledigste revelatie van het Mededogen van de Oneindige Boeddha, namelijk de onvoorwaardelijke manifestatie van de Ander-Kracht, waarbij de inbreng van de gelovige tot een persoonlijk minimum herleid wordt. Het mededogen is a.h.w. gekristalliseerd in Dharmakara's 48 Geloften.

Ontdoet men het verhaal van de sūtra van zijn mythische aankleding, dan wordt Dharmakara Bodhisattva de naam aangenomen door de Oneindige Boeddha ter aanduiding van het disciplinaire, causale stadium van zijn heilboodschap. Reeds de naam van de Bodhisattva wijst in die richting: 'Schatkamer van de Leer', namelijk de totaliteit van de Leer, haar uiteindelijke vervulling. De term dharmakara wordt ook gebruikt voor het gebouw waarin de leerteksten (sūtra's en śāstra's) bewaard worden.

In Shinrans ogen krijgt Dharmakara de betekenis van het essentiële menselijke wezen. Hij verzinnebeeldt de mogelijkheid van de mens het Boeddherschap te realiseren; maar doordat er geen fundamenteel verschil bestaat tussen Amida en Dharmakara (zo b.v. spreekt Shinran niet over Dharmakara's Geloften, maar steeds over Amida's Geloften!) kunnen we aannemen dat er ook geen fundamenteel verschil bestaat tussen de 'ware mens' en de Oneindige Boeddha.

Het tweede aspect van de Nembutsu, dat nauw overeenstemt met het tweede hoofdstuk van de Kyo Gyo Shin Sho dat gewijd is aan de Juiste Praktijk, is inderdaad dat van het uitspreken (verbaliseren) van de Naam als religieuze praktijk waarvan het nirvana het objectief is.

Aansluitend bij het eerste aspect, de Nembutsu als Leer, wordt hier de Nembutsu-praktijk gevestigd op de tekst van Dharmakara's 17de Gelofte:

"Indien ik een Boeddha word en de ontelbare Boeddha's van de Boeddha-werelden in de tien richtingen zouden de glorie van mijn naam niet verkondigen, moge ik dan de Volkomen Verlichting niet verwezenlijken."

waarbij dan ook de 20ste Gelofte aansluit:

"Indien ik een Boeddha word en alle wezens in de tien richtingen die mijn naam gehoord hebben, verlangen in mijn Land geboren te worden, alle wortels van verdienste planten en met oprecht gemoed hun geest richten op geboorte in mijn Land -- en toch dit verlangen niet verwezenlijkt zien, moge ik dan de Volkomen Verlichting niet verwezenlijken."

Het is niet van belang ontbloomt hier nogmaals te onderlijnen dat Shinran steeds spreekt over 'Amida's Geloften'.

Dharmakara is Amida gemanifesteerd als oorzakelijkheid, en voor de mens en diens heil heeft deze toestand dan ook minder belang. Shinran beklemtoont liever de essentiële identiteit (die onverwoordbaar is) van het menselijke en van het Boeddherschap.

Hierover worden door Shinran meerdere malen vergelijkingen opgesteld, in uiteenlopende vormen, - als een poging deze niet-denkbare relatie tussen de gelovige en Amida te benaderen in onze discursieve modus. Deze vergelijkingen zijn hoofdzakelijk gecentreerd rondom de verwoording *NAMU AMIDA BUTSU*.

Ook latere geschriften uit Shinmiddens blijven deze essentiële eenheid van gelovige en Amida onderstrepen. Talrijke brieven uit Rennyō Shōnin's *Gobun-shō* zijn aan dit probleem gewijd. Maar de kortste en meest gebalde uitdrukking van deze overtuiging treffen we aan in de *Anjin Ketsujo-shō* van een anoniem gebleven auteur uit de 14de eeuw :

"Namu, dit is degene die toevlucht genomen heeft tot Amida, is nooit, zelfs niet één enkel gedachtemoment, afgescheiden van Amida Butsu : elke gedachte is één en al Namu Amida Butsu. Nooit is de minste in- of uitademing gescheiden van de verdienste van de Boeddha en daarom is de substantie van de wezens geheel Namu Amida Butsu."

Het is begrijpelijk dat dit zeer subtiële, ja mystieke aspect van de ware Nembutsu de Jōdo-Shinshū-volgelingen steeds intens bezig gehouden heeft. Naast het populair-begrijpelijke en de eenvoud van de Nembutsu-praktijk, heeft de school ook een rafijn denken uitgewerkt, waarvan zelfs Chr. Humphreys (*Buddhism*), die zeker geen sympathisant van de Reine Landscholen is, schreef : *"... a doctrine so lofty, so subtle that only the rarest minds could understand and use it..."*.

Het is immers zo dat een precies aanvoelen van de Nembutsu -- juist daar waar elke vorm van intellectueel analyseren uitgesloten is -- en van diens inhoud voor de mens, die alles in zijn eigen terminologie uiteengezet wil hebben, één van de grote struikelblokken moest zijn.

Bij het geringste mis-verstand of bij de kleinste mis-interpretatie kan het rafijne perspectief van Shinran doorbroken worden door persoonlijke, al te persoonlijke visies, belichtingen en conclusies. Dat verklaart de noodzaak die gevoeld werd deze leer, die het hoogtepunt van de geestelijke vrijheid betekent, ter beveiliging omringd is geworden door een streng, academisch instrumentarium.

Onder alle wezens - de bergen en de rivieren, de grassen en de bomen, zelfs het geluid van de razende wind en de zware golfslag - is er niet één dat de Nembutsu niet is. Want het zijn niet alleen de mensen die de alles-over-treffende Geloofte deelachtig zijn.

(Ippen Shōnin , 1239-1289)

MARCEL BURY is niet meer

Slechts heel weinigen onder ons hebben ooit deze teruggetrokken, bescheiden Waalse Boeddhist gekend. Toch was hij de oprichter en animator van "LE CONTACT BOUDDHIQUE", een publicatie die tot doel had Boeddhistische groeperingen en activiteiten bekend te maken, contacten te leggen en tot samenwerking te leiden.

Al sedert een achttal jaren vertraagde het ritme van de publicaties, om dan helemaal stil te vallen. Een drietal jaren terug, schreef hij ons dat hij hoopte gauw zijn werking te kunnen hervatten. Dat heeft echter niet mogen zijn : in april vernamen we dat hij overleden was.

SCHEIBBS : Tweede Europese Shin Conferentie

Op 31 juli 1982, om 18 uur, opent deze manifestatie in de Oostenrijkse Kalkalpen. Reeds meer dan 18 gasten uit Japan hebben zich aangemeld, waaronder Prof. K.Miyaji, die in 1979 Jiko-ji Inhuldigde, Prof. Sh.Yamasaki, de drijvende kracht van de lekenorganisatie International Association for Buddhist Culture, Prof.M.Tokunaga, prominent docent aan diverse universitaire instellingen, Dr. Hisao Inagaki, die jarenlang De Hongwanji in Europa vertegenwoordigd heeft, -- en vooral Zennon Kosho Ohtani.

We vestigen de aandacht op het feit dat deze Conferentie plaats heeft in het Buddhistische Centrum te Scheibbs, dat aldaar voorzien wordt in logies (kamers met 2, 3 of vier bedden, een degelijk hotel op een 10 minuten wandelen daarvandaan) en eetmalen (sober, naar keuze vegetarisch of niet), dat dit een énige gelegenheid is om in een rustige omgeving tot bezinning te komen en enkele dagen tot een bestaan van eenvoud terug te keren. De prijs voor logies en maaltijden bedraagt 1.300 Oostenrijkse Shilling.

Een organisatorische onduidelijkheid laat twijfel bestaan over de duur van deze Conferentie : ofwel donderdag 5 om 13 uur, ofwel vrijdag 6 augustus om 18 uur zou de manifestatie afgesloten worden. Wij vinden dat een vervelend punt, maar hopen dat er spoedig duidelijkheid komt.

Wie alles precies wil weten, richt zich tot de organisator : *Buddhistische Gemeinschaft Jodo-Shin, Herrn Friedrich Fenzl, Merianstrasse 29/4/52, A-5020 Salzburg, Oostenrijk - tel. 00/43.6222.79 09 52.*

VAN SCHEIBBS NAAR ANTWERPEN

Aansluitend bij hun verblijf te Scheibbs, komen Prof.Miyaji en Yamasaki ook naar ons land. Te dier gelegenheid zal in Jiko-ji een bijzondere plechtigheid gehouden worden, hetzij op zaterdag 7 augustus (15 u.) hetzij op zondag 8 augustus (10.30 u.) - dit in functie van de slotdatum van de Scheibbs Conferentie. Het Centrum zal belangstellenden ten gepasten tijde graag nauwkeuriger informeren.

Tijdens hun verblijf in ons land (tot 10 augustus, dat is niet erg lang) hopen de Professoren ook kennis te kunnen maken met Shin-sympatizanten buiten Antwerpen. Wie er iets voor voelt ze te ontmoeten, neemt contact met het Centrum op, liefst vóór 27 juni.

CATALOGUS

=====

Met de uitbreiding van onze tempelbibliotheek was het opstellen van een degelijke catalogus wel een noodzaak geworden.

Dat is nu een feit geworden. Op de 55 pagina's komen de bij de 480 titels die nu ter beschikking staan, voor. Hieronder zijn er werken waarvoor de bibliotheek terecht kan benijd worden.

En wie meent dat er nog te veel titels ontbreken... die stuurt ons die boeken maar als gift. We zullen ze met dankbaarheid ontvangen.

De catalogus is bestemd om een bruikbaar indormatie-instrument te worden. We zullen ons inspannen het zoveel mogelijk "bij" te houden.

Het ontlenen van boeken is principieel gratis, maar met het oog op de al maar oplopende portkosten, vragen we toch 'n bankbriefje bij te voegen... De waarde van het bankbiljet laten we aan de ontlener over.

Oorspronkelijk hadden we gehoopt de catalogus ook gratis aan belangstellenden te bezorgen. We zijn echter verplicht toch een bijdrage in de kosten te vragen : voor 50 F krijgt u de catalogus thuis. Voeg eventueel zo'n bankje bij uw bestelbrief (Nederland : Hfl 5,-).

BOEKEN TE KOOP

=====

European Shin Series

1. Shin-Boeddhisme 50 BF/Hfl 4,-
2. Le Bouddhisme Shin 50 BF/Hfl 4,-/FF 7,-
3. Report of the First European Shin Conference 150 BF/Hfl 11,-
4. K.G.Kell : Die Sieben Patriarchen der Jodo-Shinshu 100 BF/Hfl 8,-

verwacht (einde juni ?) :

5. Jiko-ji Erediensten, met beschrijving van de diensten, de teksten en hun vertaling.

Teaching of Buddha

- Engels (ééntalig, genaaid) 100 BF/Hfl 8,-
Engels/Japans (gebonden) 150 BF/Hfl 12,-
Engels/Frans (gebonden) 150 BF/Hfl 12,-

Shin Translation Series

- Notes on Essentials of Faith Alone 120 BF/Hfl 9,-
Notes on Once-Calling and Many-Calling 120 BF/Hfl 9,-
Notes on the Inscriptions on Sacred Scrolls 120 BF/Hfl 9,-

(Deze zeer interessante werken van Shinran Shōnin zijn van groot belang voor een beter begrijpen van de Jodo-Shin-leer. Telkens gaat een leerrijke inleiding vooraf, en de teksten zelf worden gevolgd door zeer uitgebreide nota's.)

De Simpele Weg

- Tekstboek voor Boeddhisme (vertalingen uit Theravada en Mahayana kanons, ten gebuik van de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen, Antwerpen) studenten 120 BF
anderen 150 BF/Hfl 12,-
Catalogus van Tempelbibliotheek Jiko-ji 50 BF/Hfl 5,-

JIKŌ-JI
=====

ROOSTER VAN DE BIJEENKOMSTEN

Di 08.06	20 u.	Di 07.09	20 u.
Di 15.06	20 u.	Di 14.09	20 u.
Di 22.06	20 u.	Zo 19.09	10.30 u. Memoriaal H.Pieper
Za 07.08	15 u. ***	Do 23.09	20 u. Herfst-Higan
Di 31.08	20 u.	Di 28.09	20 u.

*** datum nog onzeker. Deze bijeenkomst wordt gehouden met Rev.Prof.K.Miyaji en Rev.Prof.Sh.Yamasaki na besluiten van de conferentie te Scheibbs (zie pag.17). Kan vervangen worden door Zo 08.08 10.30 u. Later even informeren !

H.PIEPER was de stichter van de Deutsche Jōdo-Shin-Gemeinschaft.
HERFST-HIGAN : bijzondere devotionele periode.

POUR NOS AMIS LECTEURS FRANCOPHONES

Comme le Bouddhisme Shin ne dispose pratiquement pas de supports ou d'appuis psychologiques sous forme de rituels ou de pratiques extérieures, méditatives ou non, le pratiquant peut à certain moment se sentir confronté à un sentiment de solitude. En effet, l'intériorisation de la discipline, bien en accord avec les propos du Bouddha historique, et visant à un dépérissement du monde égotique, comporte une série d'éléments non-psychologiques et tranquillisateurs, que le face-à-face avec le vide de soi ne parvient pas toujours à compenser. C'est ce qui rend la réalisation du *shinjin* (l'abandon des calculs personnels, mais aussi la totale confiance dans l'efficacité de l'Infinie Lumière) tellement difficile. Ce n'est que la réalisation de la véritable nature de la Lumière du Bouddha qui permettra de surmonter cet obstacle. (pages 1-3).

Notre 10ème partie du texte consacré à l'optique bouddhique, comporte une série de petites règles et d'indicateurs pouvant, le cas échéant faciliter une compréhension de la pensée bouddhique (pages 4-6).

8 questions et réponses concernant le Jōdo-Shinshū visent à éclaircir la position du Bouddhisme Shin : - Qu'est-ce, un Bouddhiste ? - Comment devient-on Bouddhiste ? - Qu'est-ce qu'un Bouddhiste Shin ? - Comment devient-on membre d'une communauté Jōdo-Shinshū ? - Quels sont le sens et l'utilité des organisations du Jōdo-Shinshū ? - Quelle est la place du Jōdo-Shinshū dans le Bouddhisme japonais actuel ? - Jikō-ji, c'est quoi ? - Le Bouddhiste Shin est-il obligé d'assister aux offices et cérémonies ? (pages 6-9).

Suite du Glossaire du Bouddhisme Shin : définitions des termes *gedatsu* (libération), *genjō eko* (transmission des mérites dans l'état de retour), *gi* (activité), *gō* (action = karma), *go-gyaku* (les 5 crimes impardonnables), *gōhō* (fruit karmique), *gojoku* (les 5 dépravations), *gokuraku* (la Terre de Bonheur), *gomon* (les 5 portes), *gonke* (les incarnés). (pages 10-13)

Dans la 6ème suite de la "Place de Shinran Shonin dans le Bouddhisme", il est question des rapports entre le *nembutsu* et les divers textes canoniques et de la signification presque mystique que Shinran Shonin rattache au *nembutsu*, soulignant l'unité essentielle dans le Nom de la Lumière Infinie

et de l'être non-illuminé. C'est dire qu'en plus de son rôle de formule d'adoration et de refuge, le nembutsu représente le dépassement de tous les dualismes. (pages 14-16).

Au mois d'avril, on nous communiqua le décès de M. Marcel Bury, d'Awirs, près de Liège. Ce Bouddhiste wallon était un homme sincère et discret, qui a consacré une bonne partie de sa vie à faciliter les contacts et les collaborations entre groupes bouddhiques, surtout par la publication de son périodique "Le Contact Bouddhique". Après M. Kiere, voilà encore un pionnier de l'Enseignement en Belgique que nous venons de perdre.

Le Centre pour le Bouddhisme Shin vient de publier le catalogue de la bibliothèque du Jikō-ji, qui comporte au moment de la clôture du texte 480 titres. Quiconque s'intéresse à cette bibliothèque, dont, répétons-le, la majorité des ouvrages peut s'emprunter, pourra en faire la demande moyennant une contribution sous forme d'un pauvre petit billet de 50 F.

Et puisque nous parlons livres : L'Enseignement du Bouddha, édition du Bukkyo Dendo Kyokai, texte français (avec texte anglais en regard) est encore disponible (relié, 150 FB). Pour très bientôt, nous espérons la parution d'un Livre des Offices du Jikō-ji (en néerlandais), puis, en automne, d'un annuel (?) EKŌ en français, reprenant une bonne partie des articles parus dans le périodique néerlandais, mais aussi des contributions originales. Espérons que cet essai sera convaincant.

Het CENTRUM VOOR SHIN-BOEDDHISME bepaalt noch bijdragen noch abonnementsgelden. Het Centrum zowel als de onafhankelijke Shinshū-Tempel JIKŌ-JI zijn organisatorisch en financieel autonoom, wat betekent dat hun werking afhankelijk is van UW medewerking, UW aanmoediging en UW giften.

Onze bankrekening (voor België) is 417-5028151-32 (op naam van : Centrum voor Shin-Boeddhisme, 2419 Lille). Voor Nederland en buitenland : postrekening 000-0173766-39 op naam van : A. Peel, B-2419 Lille (België).

CENTRUM VOOR SHIN-BOEDDHISME

*Verantwoordelijke : Rev. Shitoku A. Peel
Zittaart 21 - 2419 Lille (Poederlee) - België - tel. (014) 21 52 48*

JIKŌ-JI : TEMPEL VAN HET LICHT VAN MEDEDOGEN

*Onder de Hoge Bescherming van Hoofddabt Monshu Koshin Ohtani en Ere-Hoofddabt Zenmon Kosho Ohtani, van de Jodo-Shinshu Hongwanji-ha, Nishi Hongwanji, Kyoto.
(openingsuren en -dagen : zie pag. 19 - en op afspraak)*

